

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ
Γραφεία: ΣΕΙΡΗΝΩΝ 33
ΒΥΡΩΝΑΣ 162 31 - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 76 45 280

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΕΤΟΣ 22ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 92
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

*Χαρούμενα
Χριστούγεννα &
Εορταζόμενοι
ο Χαιροόργιοι Χρόνοι
2003*

Το Δ.Σ.

“Νύχτα γεμάτη θαύματα Νύχτα σπαρμένη μαγεία”

Τα λόγια αυτά του ποιητή ... αρμόζουν να λέγονται στη σημερινή ανεπανάληπτη διαχρονική νύχτα, αυτή τη νύχτα που χώρισε την ιστορία της ανθρωπότητας στα δυο και κατέβασε το γιο του Θεού στη γη από απέραντη αγάπη του δημιουργού του και πλάστη για τη σωτηρία του πλανημένου ανθρώπου. Και ήταν τόση η αγάπη του δημιουργού και πλάστη για το πλάσμα του, τον άνθρωπο, ώστε καταδέχτηκε να στείλει σαν άνθρωπο με σάρκα και οστά με την Παρθένο Μαρία της Ναζαρέτ, για να τον απαλλάξει από το έρεβος του Αδύτου που είχε αιχμαλωτισμένο και δεσμευμένο με τα δεσμά της αμαρτίας και του κακού, ο διάβολος, μέσα στα καταγώνια τα ερεβώδη και σκοτεινά της αμαρτίας και του κακού. Και, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου αποφάσισε ο Θεός να στείλει το μονακριβό γιο του ως άνθρωπο κάτω στη γη για να το γλιτώσει από τα αρπάρια του κακού και της αμαρτίας.

Και απόψε μέσα σ' αυτή τη νύχτα των αιώνων συμβαίνει το ανεπανάληπτο μυστήριο της γεννήσεως του Υιού του Θεού μέσα στη χειμωνιάτικη νύχτα, σ' ένα ταπεινό χωριό της Βηθλεέμ, της Ιουδαίας. Ο αγώργος πανί γεννιέται σ' ένα άσημο και ταπεινό χωριό της Βηθλεέμ και σπαργανούται με το

ταπεινό ιμάτιο της Παρθένης Μαρίας και ανακλίνεται μέσα στην ταπεινή φάτνη των αλόγων υπό της μητρός του Μαρίας και του προστάτη του Ιωσήφ και οι πρώτοι επισκέπτες του στα γενέθλια ήταν οι πρώτοι ποιμένες της Βηθλεέμ και τα πρώτα γενέθλια δώρα των τριών μάγων της Ανατολής, ο χρυσός, ο λίβανος και η σύμρινα.

Όμως για τα γενέθλια τραγούδια υπήρξαν ουράνιοι φθόγγοι, η μελωδία των αγγέλων και αρχαγγέλων ψάλλοντες το “Δόξα εν υψίστοις Θεώ” κοσμοϊστορικό γεγονός το οποίο δεν έχει ανάγκη μεγάλων προσώπων, μουσικών, φιλοσόφων και κοινωνικών παρατάξεων.

Νύχτα ανεπανάληπτη και σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα. Μυστήριο ξένο ένας γιος Θεού να κατεβαίνει στη Γη για να την ανεβάσει στον ουρανό.

Μυστήριο ασύλληπτο για την ανθρώπινη φαντασία και το ανθρώπινο λογικό η ενανθρώπιση του γιου του Θεού για να θεώσει τον άνθρωπο.

Να γιατί κάθε χρόνο ο χριστιανικός κόσμος γιορτάζει και πανηγυρίζει τα Χριστούγεννα, δηλαδή την ανθρώπινη σωτηρία και ύμνοι και ψαλμοί συγκλονίζουν ολόκληρη την ανθρωπότητα για το ανεπανάληπτο αυτό σωτήριο γεγονός.

Ας ψάλλουμε και εμείς με τη χορεία των αγγέλων το “δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη”.

Η λύτρωση στους ανθρώπους και η ειρήνη που έφερε ο λυτρωτής στον κόσμο ολόκληρο, δυστυχώς δεν έγιναν αποδεκτά απ' τον άνθρωπο - την εικόνα του θεού - και κατεπατήθησαν και εξοβελίστηκαν από την κακία του ανθρώπου, ο οποίος δυστυχώς παρεκκλίνει από το διάβολο, τον κακό αντί-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ...

Το τριήμερο της 28ης Οκτωβρίου, βοηθώντας και του καιρού, έφθασαν στο χωριό πολλοί συγχωριανοί μας από διάφορες πόλεις.

Αλλά και απείριστα γιορτάστηκε η Εθνική μας γιορτή στο χωριό.

Μετά τη θεία λειτουργία εψάλλει δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο των πεσόντων. Στεφάνι εκ μέρους

του περιβάλλοντα χώρου, όπως διαμορφώθηκε μετά τη δημιουργία της Ευνοήδης, δώρισε ο Θανάσης Βλάχος στο Συλλόγο μας και οι οποίες κοσμούν την αίθουσα.

Τον ευχαριστούμε θερμότατα.

«Φέτος τ' αμπελιά καλάσαν...και τι κρασί θα πιούμε;...» λέει το άσμα. Και πράγματι, φέτος ήταν ισχυρή, ισχυρό-

Στο ρακαριό

του Τοπικού Συμβουλίου και του Συλλόγου κατέθεσε ο Αντιπρόεδρος του Κώστας Ζαλιός.

Δύο ωραιότατες φωτογραφίες του χωριού μας και

τα η παραγωγή των σταφυλιών.

Παρ' όλα αυτά και κρασί θα πιούμε και ρακί για πόντιο θά (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Προφητείες του Αγίου Κοσμά (Πατροκοσμά)

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός (Πατροκοσμάς) μάς είναι γνωστός ως ο ένας μεγάλος δάσκαλος του γένους, ένας Απόστολος των ραγιάδων και αυτός που ανέκοψε τον εξισλαμισμό των σκλάβων Ελλήνων. Το έργο του τερά-

στιο στη διατήρηση της Εθνικής και Θρησκευτικής συνείδησης των υποδούλων Πέρων τούτων ήταν και ένας μεγάλος προφήτης.

Οι προφητίες μας είναι γνωστές από την Παλαιά Διαθήκη, όπου προείδαν και

προείπαν σημαντικά γεγονότα και κυρίως όσα είχαν σχέση με την έλευση του Χριστού-Μεσσία, όπως τη γέννηση, τη διδασκαλία, τη σταύρωση, την ανάσταση. Οι προφητείες αυτές σταματούν στην εποχή του Ιωάννου Προδρόμου. Προφητείες έχουμε και μετά την Παλαιά Διαθήκη από φωτισμένες προσωπικότητες, μία από τις οποίες είναι του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού. Οι προφητείες είναι ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, που δίνει το χάρισμα και την ικανότητα σε ξεχωριστά άτομα να προβλέπουν και να προλέγουν γεγονότα και καταστάσεις που θα συμβούν στο μέλλον. Ο Άγιος Κοσμάς είχε το χάρισμα αυτό και άφησε πάρα πολλές προφητίες κατά τη μακρόχρονη διδασκαλία του. Οι προφητίες του Πατροκοσμά δεν αποτελούν ξεχωριστά κομμάτια, αλλά ενσωματωμένες στις διδασχές του, ή σε συζητήσεις που έκανε με το ακροατήριό του. Είναι πολλές και αναφέρον-

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΑΓΝΑΝΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΛΕΥΚΗ ΓΗ

Ήταν ένα αβιβάτικο σύναυγο το προχθεσινό...

Ήταν ένα ολόασπρο ξύνημα, σε μια γη λεκμονούσα. Θεέ μου, τι ομορφιά, τι φωξί μονολόγησα σαν άνοιξα τα μάτια προχθές Σάββατο πρωινό 7 του Φεβράριου 2001. Το πρώτο χιόνι του φετινού

χειμώνα. Και πάνω που την προηγούμενη σκεπτόμουν: “Ο Φεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει”, να σου το χιόνι, αυτό τ' άσπρο δάκρυ του ουρανού έντυσε στα λευκά τα πάντα.

Έκανε τη γη να φαντάζει (Συνέχεια στη σελίδα 2)

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Καλούνται τα μέλη του Συλλόγου μας στην ετήσια Γενική Συνέλευση, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Συλλόγου μας, Σειρήνων 33, Βύρωνας 9 Φεβρουαρίου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30' π.μ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας
Καλεί

Όλους τους συγχωριανούς μας στη γιορτή της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, που θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα του Συλλόγου μας, Σειρήνων 33, Βύρωνας, 11 Ιανουαρίου 2003, ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Κων/να σύζυγος Νικολάου Σωτ. Τσαρούχη γέννησε αγόρακι.

Να ζήσει το νεογέννητο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στο Αγρίνιο και κηδεύτηκε στο χωριό η Βασιλική Παπανικολάου.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Θέρμο Τριχωνίδας η Δήμητρα κόρη του Γεωργίου Ψαρρά.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στη Λαμία η Παρασκευή Καραμέτα (το γένος Νικολάου Λειβαδίτη).

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Ουρανία Γ. Μάλλιου.

Συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΚΑΤΑΤΑΧΤΗΚΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

- Ο Θωμάς Γερασίου και Αγγαίας Μπιθηκούκη (το γένος Σαλτού) κατατάχθηκε στο στρατό για να υπηρετήσει τη θητεία του.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Η Αντζ. Βασιλείου και Α-

φροδίτης Καρακόστα (το γένος Σαλτού) αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης.

Συγχαρητήρια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστούμε θερμά όσους συμμετείχαν στο βαρύ πένθος μας για την απώλεια του συζύγου και πατέρα Νικολάου Γιοβαννοπούλου.

Η σύζυγος Μαγδαληνή Γιοβαννοπούλου (το γένος Κρανιά), τα παιδιά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη της Βασιλικής Παπανικολάου προσέφεραν στο Συλλόγο μας τα παρακάτω ποσά:

Οικογένεια Παύλου Κ. Βλάχου 20 €.

Οικογένεια Αθανασίου Κ. Βλάχου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Καλλιρόη Νταφύλλου 20 €. Ευάγγελος Σκαρτσούνης 10 €.

Προφητείες του Αγίου Κοσμά (Πατροκοσμά)

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

ται σε πολλά θέματα, όπως στις επιστημονικές εξελίξεις, στις εφευρέσεις, σε πολέμους και καταστροφές και στο περιβάλλον. Οι προφητείες όμως που στήριξαν και έφεραν ελπίδα στους υπόδουλους, στους σκλάβους ήταν αυτές που αναφέρονταν στην αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού. Γι' αυτές όμως δεν μπορούσε να μιλήσει ανοιχτά και στα ίσα, γιατί οι κατακτητές παρακολουθούσαν τις ομιλίες του Αγίου και ο κίνδυνος ήταν μεγάλος για όλους. Έτσι η προφητεία για το θέμα αυτό εκφραζόταν με τη λέξη "το ποθούμενο", Ρωτούσε ο λαός, πότε θα έρθει το ποθούμενο, και ο Άγιος έδινε τις απαντήσεις του με σημάδια, όπως θα δούμε. Έτσι έδινε κουράγιο και εμψύχωνε τους βασανισμένους και απελπισμένους.

Παρακάτω θα αναφέρουμε

τις σημαντικότερες προφητείες, που καλύπτουν ορισμένα θέματα από τα πολλά, που υπάρχουν στις προφητείες.

Για τον πόθο και τον καημό της λευτεριάς:

"Αυτό μια μέρα θα γίνει Ρωμαιο και καλότυχος όποιος ζήσει σε κείνο το βασίλειο".

Το είχε πει σε διάφορα μέρη, που αργότερα ελευθερώθηκαν.

"Το ποθούμενο θα γίνει στην τρίτη γενιά. Θα το ιδούν τα εγγόνια σας". Το είπε 75 χρόνια πριν το 1821 (τρεις γενιές).

"Θάρρουν οι κόκκινοι σκούφοι κι' ύστερα οι Άγγλοι επί 54 χρόνια και κατόπιν θα γίνει Ρωμαιο".

Για την απελευθέρωση της Επτανήσου. Μετά τους Γάλλους ήρθαν οι Άγγλοι και μετά 54 χρόνια, το 1864 τα νησιά παραδόθηκαν στην Ελλάδα.

"Το ποθούμενο θα έρθει, όταν θάρρουν δυο πασχαλιές μαζί". Το είπε στο χωριό

Τσαρλαπανά Ηπείρου. Το 1912 συνέπεσαν οι εορτές Ευαγγελισμού και Πάσχα την ίδια ημέρα και τη χρονολογία αυτή ελευθερώθηκε η Ήπειρος.

Σε άλλο χωριό της Ηπείρου τον ρώτησαν πότε θα έρθει το ποθούμενο (λευτεριά) και τότε ο Άγιος πήρε ένα ξύλο και το έβαλε στην τρύπα-σχισμή ενός δέντρου, που ήταν εκεί κοντά και απάντησε: "Άμα κλείσει το δέντρο και κλεισθεί μέσα το παλούκι τότε θα έρθει το ποθούμενο". Το δέντρο μεγάλωσε και έκλεισε μέσα το παλούκι, ήταν το 1913, που ελευθερώθηκε το χωριό.

Για την πείνα και την ανέχεια.

"Πολλοί θα χάνονται από τη πείνα".

Τι πλούσιοι θα γίνουν φτωχοί και οι φτωχοί θα πεθάνουν".

"Μια χούφτα μάλαμα μια χούφτα αλεύρι".

"Αν βρισκουν στο δρόμο ασήμι, δεν θα σκύβουν να το πάρουν. Για ένα στάχυ όμως θα σκοτώνονται ποίες να το πρωτοπάρει".

"Αυτὸν εἶναι να σας εἰπὸν σημερον. Αὐριον καρτεροῦμεν δίψες, πείνες μεγάλες, που θα δίδωμεν χιλιάδες φλουριά και να μην ευρίσκωμεν ολίγον ψωμί".

Οι παραπάνω 5 προφητείες είναι ολοφάνερο τι σημαίνουν. Τη Γερμανική κατοχή, την πείνα, τους θανάτους από την πείνα, την αγωνία για λίγο αλεύρι, περιουσίες που πουλήθηκαν για λίγο ψωμί, πολύτιμα αντικείμενα και τιμαλφή που εξαγοράστηκαν για λίγο καλαμπόκι.

"Θα έρθη καιρός που οι Ρωμιοί θα τρώγονται αναμεταξύ τους. Εγώ συστήνω ο μόνον να αγιάσει".

Είναι προφανές ότι αναφέρεται στις διχονόσεις των Ελλήνων και κυρίως στον εμφύλιο πόλεμο 1946-49.

Για τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο είχε πει:

"Η ατμία του γενικού πολέμου θα είναι από τη Δαλματία" και

"Η ατμία του γενικού πολέμου θάρθει από τη Δαλματία. Πρώτα θα διαμελισθεί η (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Νύχτα γεμάτη θαύματα Νύχτα σπαρμένη μαγεία

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

παλο του λυτρωτή. Ο εξοβελισμός αυτός παρουσιάστηκε αμέσως στα γενέθλια του λυτρωτή από αυτόν το θηριώδη βασιλιά Ηρώδη, ο οποίος μόλις την ημέρα αυτή του θείου βρεφους με τη σφαγή των νηπίων της Βηθλεέμ και των περικύρων και έκτοτε εις τους αιώνες η λύτρωση και η ειρήνη στραγγαλίζεται και καταπατείται από ανθρώπους των οποίων τα πρόσωπα αντιπροσωπεύουν το κακό και το διάβολο, όπως ο αρχηγός των βασιλιάδων ο Απίλλας των Ούννων, ο ψευδοπροστάτης Μωάμεθ, ο γεννοκτόνος Ναπολέων, ο Θηριώδης, οι τρομοκράτες με την κτηνώδη τρομοκρατία και πολλοί άλλοι οι οποίοι παρηγόνησαν αυτή τη θεία λύτρωση και την ειρήνη την οποία ο χορός των αγγέλων έψαλλαν πάνω από το Βηθλεεμικό σπήλαιο, συμμετέχοντας στο μεγάλο αυτό γεγονός ολάκερη η (ρύση ουρανού και γης με φωτισμένο τον ουράνιο θόλο από δισεκατομμύρια άστρα προπορευόμενου του άστρου του οποίου οδήγησε τους τρεις μάγους στην προσκύνηση του Βηθλεεμικού νεογέννητου και την προσφορά τους σε χρυσό, λίβανο και σμύρνα.

Όμως εμείς οι χριστιανοί θα ψάλλουμε μετά των αγγέλων πάνω στα γενέθλια του λυτρωτή το "δόξα εν υψίστοις θεό και επί γης ειρήνη". ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

κημονούσα γη και περιμένω και καρπερώ Καινόν Ουρανό και Καινή Γη ολόκληρη και τα δυο γη πάντοτε.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΑΖΗΣ

BALLY PA Μάρτιος 2002

Κι ο Στέφανος του ουρανού λάμπει στ' Άγιο Φως. Στη γη για την φαρμία του στάθηκε αδελφός...

... άξιος αδελφός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΑΝΤΗΣ

ΑΓΝΑΝΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΛΕΥΚΗ ΓΗ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

σαν ζωντανή ζωγραφιά του ουρανού, φέρνοντας στα χείλη, έτσι φυσιοδογικά ένα καρδιοστενάγμα θαυμασμού και έκπληξης για το θάυμα της δημιουργίας:

"Θεέ μου πρωτόμωστορα" πάντα εν σοφία εποίησας". Τι άλλο να αναφωνήσεις τέτοιες ώρες;

Ανεξήγητο γιατί, αλλιά το προχθεσινό Σαββατικό ζήμερμα μου φάνηκε αλλιώτικο. Είχε μια δική του αίσθηση και όψη, ίσως γιατί ήταν κάτοπρη, απόκοσμο.

Μα δεν ήταν η πρώτη φορά που έβριχα χιόνι να έχει σκεπασεί κυριολεκτικά τη γη την όψη, μήτε η πρώτη φορά που σφικταγκαλιόσθηκε με τα κλώνια των δέντρων κόνοντάς τα να λάμπουν ορθόστατα σαν χέρια υψωμένα σε στάση προσευχής. Η μόνη εξήγηση, που μπορώ να δώσω στο θαυμασμό, στην έκπληξη, είναι πως αποβράδις έχανα μερικές σκέψεις για τη δημιουργία, για την ιερότητα και τη λειτουργικότητα της φύσης, για τις σχέσεις του ανθρώπου με τη φύση.

Κι έτσι αγναντεύοντας από το παράθυρο τη γη, σκέψεις πολλές μου ήρθαν στο νου. Κατ' αρχάς μια θύμηση βάσανο σωστό. Δηλαδή πως έτσι εντελώς ανεπάντρεχα κάποια στιγμή υπάρχει το ενδεχόμενο να ανταμωθούμε με τη θεωρά και το θάνατο! Ένα δυστύχημα, μια αρρώστια και να σου 'πάντα ταύτα εξηφίσταται' κατά που λέγει κι ο ύμνος.

Πασχίζω να ερμηνεύσω τα θεατά, τον κόσμο, τη δημιουργία, τη φύση και την αρμονία της. Να 'ψηλαφίσω' το πιο απουδαίο δημιουργήμα, τον άνθρωπο τον τόσο γνωστό και τόσο άγνωστο συνάμα.

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

Αλήθεια τι είναι ο άνθρωπος;

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΣΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Χρόνια πολλά, χρόνια καλά γεμάτα από υγεία σε σας εύχομαι ολόψυχα και στην Εφημερίδα.

Τα σημαντά της ας ηχούν χαρμόσυνα κι ωραία και να 'ναι πάντοτε για μας η διαλεχτή παρσα.

Τέτοιες εφημερίδες θα 'πρεπε πάντα παντού να ηχούν, τον κόσμο ν' αφυπνίζουν να μας καθοδηγούν.

Παρακαλώ τον Ύψιστο να σας χαρίζει υγεία και σε σας μες τη ζεστασιά μες τη ζωή την κρύα.

Και πάλι χρόνια σας πολλά σε σας, στο «Νεχωρίτη», τα γήγισα να διαβάζουμε και να τα μελετούμε, να μην υπάρχουν αδικίες και μας ποδοπατούν.

ΚΩΝ. ΛΙΑΖΗΣ

«Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ»

Έκδοση Συλλόγου Νεοχωριτών Ναυπακτίας

Εκδότης

ΚΩΝ. Γ. ΦΟΥΡΑΣ

Σειρήνων 33

Βύρωνας 162 32

Τηλ.: 210-76.45.280

Ηλεκτρονική σελ/ση - Εκτύπωση

ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ

Γερανίου 7 - 2ος όροφος

Τηλ. - Fax: 210-52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος

Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ

Αγισολάου 20 - Αθήνα

Τηλ.: 210-52.36.835

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Σπεύδουμε εισαγωγικά να διευκρινίσουμε ότι τα παιχνίδια που θα περιγράψουμε, δεν περιλαμβάνονται στο βιβλίο (ΝΕΧΩΡΙ ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΜΑΣ εκδ. 1993), του εκλεκτού συγγραφέα ν. κ. Δ. Ντούζου, του οποίου το έργο εκτιμάμε πολύ και ότι εμείς δεν ενεργούμε ανταγωνιστικά, αλλά συμπληρωματικά. Άλλωστε εμείς αντιπροσωπεύουμε μια άλλη νεώτερη γενιά παιδιών και είναι φυσικό να έχουμε κι άλλα παιχνίδια.

Τα παιχνίδια έχουν σχέση με τα παιδιά, διότι η λέξη παιχνίδι προέρχεται από το ρήμα παίζω (παρ + ζω). «Τα παιδιά παίζουν», έλεγαν οι αρχαίοι στην Αττική διάλεκτο.

Το παιχνίδι είναι συνυφασμένο άρρηκτα με τα παιδιά (παίζω, παίζεις, παιδικές χαρές), τα οποία ψυχαγωγεί, διασκεδάζει, μορφώνει, παιδαγωγεί. Το ομαδικό παιχνίδι με την οργάνωσή του και τους κανόνες του, μεταμορφώνεται σε ένα Πρακτικό Σχολείο, δημιουργεί φιλικές και κοινωνικότητες, γυμνάζει το σώμα και το πνεύμα του παιδιού. Στο παιχνίδι ξεχωρίζει το θαυροπαιδικό παιδί, από το περιθωριακό και υπάκουο στους άγραφους κανόνες του παιχνιδιού. Το παιχνίδι είναι απαραίτητο και χρήσιμο, όπως η Γραμματική, η Αριθμητική και τ' άλλα μαθήματα για την κανονική ανάπτυξη του.

Τα παιχνίδια που έπαιζαν τα Νεοχωριτάκια στην εποχή μου και παλιότερα ήταν: «Η κολεκτιβιά, το δαχτυλίδι, το κότσι, τα καβούρια, οι κλέφτες και χωροφύλακες, το κουτσό (2 παιχνίδια με το δεξί περνάει τα τετράγωνα σπρώχνοντας μια πλακούλα και κουτσοαιώνεται και το άλλο πιδάει τα τετράγωνα ταπειλωτά και με τα 2 πόδια χωρίς πλακούλα στα τυφλά κοιτάζοντας τον ουρανό), Κορώνια - Γράμματα, Λακούβες - γούρνες, κυνηγιό, κολλισόνα, λάστιχο (τσάταλα), το Μαντίλι, οι Μπίλες - Βόλοι, το Μπίζ - ντίξ, η Λουρίδα - ζωστήρα, το μππερίγκα, Οργανοπαίχτες, τηλεφώνω με τη σηπτοκούτι, τζιντζιρία - τζιτζίκια, τερνιζ'οι, νυαλίδες, Σκανταλιές (σαν παιχνίδι), Σβούρα, Φυσαρμόνικα (1942 - 43), Φούσκα γουρνίσια, Φυσικοκουμπουρο με φροξιλιά, Πολυβόλο με καλόνι (περίοδο ανταποδοτικού στην περιοχή μας), Χιονιές - χιονάνθρωπος, ψαλίδα κάρτινι, πετάει πετάει, ποδόσφαιρο, βόλλευ (μετά τον επαναπαρισμό στο χωριό 1951), Φλοέρα, η Βαβούλα - Γριούλα, Στρακαριούτσες (το Πάσχα), Σκαμνάκια».

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΘΕ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΥ

1. Το δαχτυλίδι

Αυτό παίζεται με πολλά παιδιά (αγόρια και κορίτσια). Συ-

ΠΑΛΑΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

νήθως κάθονται σε κύκλο γύρω γύρω και ανοίγουν τις χούφτες των δυο χεριών τους και περιμένουν το «μοιραστή», ο οποίος κρατώντας το δαχτυλίδι περνά από τη χούφτα του κάθε παιδιού που παίζει και κάνει ό,τι αφήνει το δαχτυλίδι σε όλα τα παιδιά, ενώ το αφήνει σε ένα μόνο. Μετά ο μοιραστής ρωτάει κάποιο από τα παιδιά που παίζει, που είναι το δαχτυλίδι, ο ερωτώμενος απαντά στο τάδε παιδί, ή στην τάδε, κι αν το βρει το παίρνει αυτό και μοιράζει το δαχτυλίδι όπως ο πρώτος. Αν δεν το βρει ο μοιραστής ρωτάει άλλο παιδί και έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι. Το παιχνίδι αυτό παίζονταν και στα ξεφλουδίσια απ' τα παιδιά.

2. Το κότσι

Το κότσι είναι ένα κοκαλάκι από κατσίκι, αρνί, πρόβατο ή γίδι, το οποίο έχει 4 πλευρές. Η πλευρά που έχει κάτι νεύρα λέγεται «Βεζύρης» και η απέναντι ακριβώς πλευρά λέγεται «Βασιλιάς». Η πλευρά του κοτσιού με το καμπουριαστό εξόγκωμα λέγεται «γαϊδούρι» και η απέναντι άλλη πλευρά με τη λακουβίτσα ή γουβίτσα, αν θυμάμαι καλά, λεγόταν «ξύλο». Πέρα από το κότσι χρειάζεται ένα ξυλάκι σα χάρακα και μια λουρίδα πέτσινι (ζωσίματος). Το ξυλάκι κρατά ο «Βασιλιάς» και τη λουρίδα (ζωστήρα) ο «Βεζύρης». Το κότσι παίζεται από 4-5 ή και περισσότερα παιδιά. Ρίχνουν λαχνό, ποιος θα ρίξει πρώτος το κότσι. Αυτός που κληρώνεται ρίχνει το κότσι πάνω και, όταν πέσει κάτω θα δείξει μια από τις παραπάνω 4 πλευρές. Άμα δείξει Βασιλιά το παιδί παίρνει τον τίτλο του βασιλιά και κρατάει το ξυλάκι, για να δίνει τις εντολές για τις ζυλιές. Άμα δείξει την πλευρά του Βεζύρη το άλλο παιδί ονομάζεται Βεζύρης και παίρνει και τη ζωστήρα, για να δίνει τις ζυλιές, που θα διατάξει ο Βασιλιάς στην παλάμη του παιδιού που κάνει. Το 3ο, 4ο παιδί ρίχνουν το κότσι κι αν φέρουν την πλευρά της λακουβίτσας κάνουν, αν όμως φέρουν την πλευρά του γαϊδουριού, τρώνε ζυλιές δηλ. ρωτά ο Βεζύρης το Βασιλιά πόσες ζυλιές να δώσει στην παλάμη των παιδιών που έφεραν γαϊδουρο και τι είδους ζυλιές δηλ. Ζειδάτες = δυνατές, ή Λαδάτες = μαλακές. Ο Βασιλιάς καθορίζει πόσες ζυλιές θα δώσει ο Βεζύρης και αν θα είναι Ζειδάτες ή Λαδάτες.

3. Πετάει - πετάει (ο γαϊδουρο, το λελέκι, το γλέκι)
Παίζεται από 3 και περισσότε-

τερα παιδιά (αγόρια ή κορίτσια). Ορίζεται η κληρώνεται ένα από τα παιδιά που θα διευθύνει το παιχνίδι. Το παιδί αυτό κάθεται σε κάποιο σκαλί ή σε σκαμνί και βάζει το δείκτη του δεξιού του δαχτύλου πάνω στο γόνατό του και λέει και σ' άλλα παιδιά να βάλουν το δικό τους δαχτύλο εκεί που έχει το δικό του. Μετά αρχίζει να λέει πετάει πετάει ο γαϊδουρο και σπκώνει το δαχτύλο του απάνω και πρέπει τ' άλλα παιδιά να μη σπκώσουν το δαχτύλο τους, διότι ο γαϊδουρο δεν πετάει πετάει. Όποιο παιδί σπκώσει κάνει. Μετά φωνάζει πετάει πετάει το λελέκι και πράγματι πετάει, το παιδί που διευθύνει το παιχνίδι σπκώνει το δαχτύλο του και πρέπει και τ' άλλα παιδιά να το σπκώσουν, αλλιώς κάνουν. Άμεσως μετά για να ξεγελάσει τα παιδιά, φωνάζει πετάει πετάει το γλέκι (λογοπαίγνιο με το γλέκι) και το παιδί που διευθύνει το παιχνίδι σπκώνει το δαχτύλο του, έτσι μπορούν να ξεγελαστούν τα άλλα παιδιά. Το παιχνίδι συνεχίζεται και με άλλα παρόμοια λογοπαίγνια. Πετάει πετάει ο φλέτρος (πεταλούδα), η γελάδα κ.ο.κ.

4. Η Βαβούλα - Γριούλα

Συνήθως παίζονταν από 4-5 κορίτσια, σε καμιά αυλή. Το ένα κορίτσι έκανε τη Βάβα, κρατάει μια μαγκούρα ή ένα μπαστούνι και αρχίνα να περπατάει σκυφτά και καμπουριαστά, μανταλισμένο στο κεφάλι. Τα άλλα κορίτσια πήγαιναν από πίσω της από κοντά κι έκαναν τον εξής διάλογο:

- Τα κορίτσια ρώταγαν τη Βάβα: Πού πάς βαβούλα; για που τόβαλες;

- Η Βαβούλα αποκρίνεται ότι πάω στην εκκλησιούλα.

- Τα κορίτσια ξαναρώταγαν: τί θα κάμεις εκεί;

- Η Βαβούλα απαντούσε: θ' ανάψω ένα κεράκι.

- Τα κορίτσια ξανάλεγαν, ναρθούμε κι εμείς βαβούλα κοντά σου;

- Η Βαβούλα έλεγε ελάτε, αλλά να μην απολύστε καμιά πορδιά (κλάσιμο) και μου σβήστε το κηράκι. Όσα έλεγαν τα κορίτσια δεν θα κλάσουμε. Τότε η Βαβούλα έλεγε ελάτε. Μόλις η Βαβούλα έφτασε στη διπλή εκκλησιούλα και άναβε υποθετικά το κεράκι της, τα κορίτσια όλα μαζί φώναζαν πρρρ και της έσβηναν τόχα το κερί. Η Βαβούλα νευρίαζε και τα κυνηγούσε με τη μαγκούρα κι αυτά πηλάγαν αποδω κι αποκεί.

5. Τηλέφωνο με σηπτοκούτι

Αυτό το παιχνίδι παίζονταν από 2 παιδιά γειτονόπουλα, τα οποία είχαν τα σπιτά τους σιμά κοντά. Τα παιδιά αυτά έπαρναν από 1 σηπτοκούτι το καθένα, το τρύπαγαν στη μέση από την πλατεία μεριά (πλευρά), έβαζαν μια κλωνιά μάλλινη (πλεξιμάτος) μέσα στην τρύπα, την έκαναν κόμπο, μέσα στο σηπτοκούτι, μετά πέρναγαν την κλωνιά (κλωστή) από το παράθυρο του σπιτιού τους έξω και

την προχώραγαν προς το σπίτι του γείτονά τους, που ήθελαν να συνομιλήσουν. Ενδιάμεσα την έδεναν σε καμιά φούρκα (πάσσαλο), ώστε να μην είναι μονοκόμματο. Το ίδιο έκαναν και ο άλλος γείτονας, αντάμωναν σε κάποια απόσταση τις κλωνές, τις έδεναν μεταξύ τους με κόμπο (της κομποθίζαν) και μετά μιλούσαν στο σηπτοκούτι για ν' ακούσει ο άλλος. Εδώ Νεχωρί εκεί Αράχωβα, Αϊδημήτρης, Πλάτανος κ.λπ. Βέβαια αυτό γινόταν από παράθυρο σε παράθυρο ανοικτό, οπότε ακουγόταν χωρίς την κλωνιά (κλωδιά). (Εγώ το έκανα αυτό το παιχνίδι στα παιδικά μας χρόνια με το γείτονά μου Παύλο).

6. Λάστιχο (τσάταλα) (σφεντόνα)

Τούτο αποτελείται από ξύλο κρινιάς σε σχήμα δικιάλας, όπως το σχήμα κεφαλιού Υ (Υψηλόν), με ένα χερουλί από κάτω για να το κρατάει στο χέρι. Για καλή δικιάλα, ζέσταναν στη φωτιά το ξύλο αυτό και σχημάτιζαν τη δικιάλα όπως την ήθελαν. Στα 2 επάνω άκρα της δικιάλας έδεσαν 2 λάστιχα από σαμπρέλλα (μιαούρη ή ανοικτού χρώματος), μήκους 25-30 εκατοστά. Τα 2 αυτά λάστιχα ήταν σε στυλ ταινίας, λωρίδας ή κορδέλλας. Το δέσιμο γινόταν με ψηλό σύρμα, ή σπάγγο. Εκεί που κατέληγαν τα 2 λάστιχα στην άλλη μεριά,

έβαζαν ένα κομματάκι ψίδι (δέσμα άνω μέρους παπουτσιού), στο οποίο άνοιγαν 2 τρύπες, πέρναγαν τα 2 λάστιχα μέσα και τα έδεναν κι αυτά με σπάγγο όπως στην τσατάλα. Στο ψίδι αυτό έβαζαν μικρές στρογγυλές κατά το δυνατόν πέτρες, ή άλλου σχήματος, τράβαγαν και τέντωναν το λάστιχο από το ψίδι όσο ήθελαν, έβαζαν σημάδι και το αμόλαγαν.

Τα σημάδια που έβαζαν με το λάστιχο ήταν μικρά αγριοπούλια (σταρπήςρες, τσώνια, μελισσογούδια κ.λπ.), κουκόσιες (καρύδια), μύγαλα, κορόμπια κι άλλα διάφορα σημάδια. Καμιά φορά με το λάστιχο έσπαζαν και κανένα τζάμ.

7. Πιπερίγκα

Το πιπερίγκα ήταν ένα είδος σφουρίτσης. Κατασκευάζεταν από ένα κομμάτι ξύλου καρυδιάς σαν σωληνάκι, δηλ. από κάποιο ίσιο κλωνάρι καρυδιάς μήκους 8-12 εκατοστών και πάχους μέχρι 2 εκατοστά. Από τη μια άκρη ήταν σαν τις φλογέρες το στόμιο και λίγο πιο πέρα είχε ένα σκάφημο σα λακουβίτσα αυλακωτή, όπου πολλές φορές έβαζαν κανένα μικρό ρεβύθι, το φύσαγαν και σφύριζε σα σφουρίτσα. (Τέτοιο πιπερίγκα μας έφτιαχνε ο γείτονας μας αειμνήστος Θανάσης Χρ. Βλάχος).

Τα παιχνίδια μας τότε ήταν λιτά και απλά, αλλά ήταν παιδικά παιχνίδια, ωραία και καλά.

Τα υπόλοιπα παιδικά παιχνίδια, θα δημοσιευθούν τμηματικά στο Νεχωρίτη.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ ΑΠΟ ΤΟ Π. Κ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.), πραγματοποιήσε στις 17.11.2002, την καθιερωμένη ετήσια Θρησκευτική και Πνευματική εκδήλωση, για την ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ, την προστάτιδα των απανταχού Ρουμελιωτών και της Ρούμελης.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης αυτής περιελάμβανε:

- Εκκλησιασμό και Θεία Λειτουργία στην Εκκλησία του Αγίου Νικολάου Πευκακίων Αθηνών, χοροστατούντος του Μητροπολίτη Καρπενεοπόλεως κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ο οποίος μίλησε για τη γιορτή της Παναγίας.

- Λιτάνευση και περιφορά της Εικόνας της ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑΣ (η οποία φιλοξενείται στην Εκκλησία αυτή), με τη συνδρομή της Πάντας του Δήμου Αθηναίων.

- Δέηση στον προθάλαμο του Πνευματικού Κέντρου από τον Μητροπολίτη κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟ και τον αιδεσιμώτατο Αρχιεπίσκοπο κ.κ. Ανστάσιο Ψυχονό, και προσκύνημα της Ιερής Εικόνας απ' όλους τους προσερχόμενους Ρουμελιώτες.

- Είσοδο όλων των παρευρισκόμενων στην αίθουσα εκδηλώσεων του Π.Κ.Ρ.

- Παρουσίαση από τον Γεν. Γραμματέα κ. Κ. Τσιλιγιάννη, του Προέδρου του Π.Κ.Ρ. κ. Βασ. Κόκκινου, επιτ. Προέδρου Αρείου Πάγου, ο οποίος

στο σύντομο καιροεπίσημο του αναφέρθηκε στην παραμονή του Στρατάκη της Ρούμελης Γ. Καραϊσκάκη στο Μοναστήρι, για λόγους υγείας.

- Συνοπτική βιογραφική παρουσίαση από τον κ. Κ. Τσιλιγιάννη, της ομιλήτριας κ. Ειρήνης Πιπερίγκου - Κυριοζή, Ιστορικού - Αρχαιολόγου, τ. Δ/ντριας Αρκαδίου. Η ομιλήτρια αναφέρθηκε στους «Ιστορικούς, συναισθηματικούς, πνευματικούς και κοινωνικούς δεσμούς της Αιτωλοακαρνανίας με την ιερά Μονή Προυσοπού» και έδειξε σημαντικές διαφάνειες από το Μοναστήρι, καταχειροκροτηθείσα.

- Διανομή ατομικού άρτου στην αίθουσα εκδηλώσεων σε όλους τους παρευρεθέντες.

Παραβρέθηκε πλήθος Ρουμελιωτών, Δικαστικοί, Στρατιωτικοί, Αστυνομικοί, Τραπεζίτες, Δημόσιοι Λειτουργοί κ.λπ.

Παραβρέθηκαν ο Μητροπολίτης κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ο τ. Πρωθυπουργός κ. Ι. Γρίβας, ο τ. Υπουργός Α/εργασιών Α.Π. κ. Αθ. Φλώρος, ο Πρόεδρος της Ένωσης Απανταχού Ρουμελιωτών κ. Α. Τρίτσας, οι κ.κ. Πουρνάρος, Γραμματικές, Αβράμπος, Θ. Τζιζας, Η. Ασπμακόπουλος, Μούρτος, Ν. Μπαζιωνής, Σχισμένος κ.ά πολλοί.

N. M.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με το σύνθημά μας «Δώστε αίμα» καλούμε όλους Νεχωριτες μπορούμε - και μπορούμε πολλοί - να προσφέρουμε αίμα στην Τράπεζα μας που έχουμε ανοίξει στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού».

Η τράπεζα Αίματος λειτουργεί πρωί και απόγευμα.

Ελπίζουμε ότι αυτή η έκκληση θα τύχει ανταποκρίσεων, διότι όλες οι προηγούμενες εκκλήσεις δεν έτυχαν ανταποκρίσεως.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ

Ο μπαρμπα - Αντρίας γύρισε απ' την Αμερική και ταξίδευε για το χωριό.

Νύκτωσε στο δρόμο και κάθισε στο χάνι για να ξενυχτήσει. Έβγαλε το χρυσό ρολόι απ' το τσεπάκι του γιλέκου, το έβαλε κάτω απ' το προσκεφαλό του και κοιμήθηκε.

Το πρωί, νυκτοφύλας ακόμα, σηκώθηκε, ετοιμάστηκε και πήρε δρόμο.

Βάδισε αρκετά, όταν πήγε να βγάλει το ρολόι, να ιδεί την ώρα. Ψάχνει από δω, κοιτάζει από

κει, ρολόι πουθενά!

Τότε θυμήθηκε ότι το έχασε κάτω απ' το μαξιλάρι του στο χάνι. Γυρίζει πίσω.

Πηγαίνει στο χάνι. Βρίσκει το κατζί.

— Φεύγοντα, ωρέ φίλε, από δω, του ήβει, έχασα το ρολόι μ' κατ' απ' το προσκεφαλό και γύρ' σα να το πάρω.

— Δεν νύρα τίποτα, τώρα απ' σίκουσα τα τσιόλια, του ήβει ο κατζίς.

— Βρε καλέ μ', ιψές τ' απίθωσα κατ' απ' το μαξιλάρι μ'... Του έ'

μάμι σαν τώρα γιά.

— Αήθου θα το 'χασις. Μην το γυρεύς 'ς ιδώ.

— Βρε χρυσέ μ', βρε καλέ μ', τριλός είμι!

Ιδω τ' αστό 'ησα...

— Δεν ξέρω αν είσαι ισού τριλός. Ιγώ ξέρω πως δεν νύρα τίποτα.

— Άντι στου καλό σ' κι άφ' σι μι ήσουκα.

— Είδε κι απούειδε» ο μπαρμπα - Αντρίας ότι δε βγαίνει τίποτα και ότι το ρολόι έκαμε...φτερά, ήβει στο κατζί:

— Δωσ' μου, ρε φίλε, τότε τ' όνομα σ' και την αντρέσα σ' (διεθύθυναν), τώρα απ' θα πάω στ'ν Αμερική να σ' στείλω κι να χρυσή καδένα, για να το κριμάς απ' το γιλέκο, να μην το πας' σ' κι συ σαν μένα.

★ ★ ★

Ο νεαρός Ελληνοαμερικάνος αποφάσισε να έρθει στην Ελλάδα, να βρει γυναίκα, για να παντρευτεί.

Πήγε στον παππούλη του, το γέρο - Αντρία να του ανακοινώσει την απόφασή του και να πάρει την ευχή του.

— Παππούλη, του ήβει, αποφάσισα να πάω στην πατρίδα, να βρω γυναίκα, για να παντρευτώ. Τί ήες σου;

— Τι να σου ειπώ, ρε φίλε, του απαντάει ο παππούλης. Η παντρεία είναι ένα σάκι γιομάτο φιδιά π' ανάμεσά τ'ς είναι κι ένα χέφι.

Βάνεις το χέρ' στο σάκι, να πιάς το χιρόπ'λο.

Αν είσαι τυχερός και το τασκάεις σασ'ί'ας, αηθί'ας...μυρό φιδ' απ' σ' έφατ'.

Π.Μ.

ΣΤΑ ΑΣΤΑΚΑ...

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

— Άντε, Ας είναι καλά οι...εισαγωγείς σφαυήλ'ων.

Θα πίνουμε στην υγειά τους.

• Αναβλήθηκε η ασφαλιστική στροφή του δρόμου από Αι-Γάνην μέχρι τις Μαυροσκαρμίες, για την Άνοιξη του 2003.

• Γίνονται ενέργειες να περνοί από το Χωριό το λεωφορείο, μία τουλάχιστον ημέρα της εβδομάδας το πρωί και να ξαναπερνάει το βράδυ της ίδιας ημέρας επιστρέφοντας.

• Έχει ήδη μπει σε λειτουργία ο έργο του Ευιτίου που αποτελεί και τη σημαντικότερη πηγή υδροδότησης της πρωτεύουσας.

• Συνεχίζονται με γρήγορο ρυθμό τα έργα της Ζεύξης Ρίου - Ανυρρίου και η γέφυρα προβλέπεται να δοθεί στην κυκλοφορία το 2004 και θα φέρει το όνομα Χαρίλαος Τρικούπης προς τιμήν του Πρωθυπουργού που πρώτος οραματίστηκε τη δημιουργία της (περισσότερα στον επόμενο "Νεχωρίτη").

• Συνκαρτηρία στον Χρίστο Κανελλό και στη Δήμητρα Κ. Παπακόστα (Ναυτίοισ) που είχαν την πρωτοβουλία να συγκεντρώσουν χρήματα, για το στολισμό της Εκκλησίας και της πλατείας του Χωριού μας της γιορτής των Χριστουγέννων.

• Επειδή είναι δύσκολο να γνωρίζει ο Σύλλογος, για επιτυχίες σε ΑΕΙ, ΤΕΙ ή άλλες Σχολές καθώς και για κοινωνικά θέματα και επιτυχίες συγχωριανών μας, παρακαλούμε να τηλεφωνείτε σε ένα από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

• Τα τελευταία χρόνια όρισαν να πυκνώνουν κάποιες επερίσκεπτες και αυθαίρετες ενέργειες ορισμένων συγχωριανών μας -εμπισκός ελακιστών-. Καλό θα ήταν να μην επαναληφθούν τέτοιες πράξεις.

Με λύπη μας σημειώνουμε αυτή την παρατήρηση, αλλ' όμως είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε, για να μην επληθύνεται η ανοχή και η υπομονή ως αδιαφορία και αδυναμία.

ΑΠΟ ΔΩ ΚΙ ΑΠΟ ΚΕΙ

• Αμέσως μετά τις εκλογές, έγιναν κάποιες παρεμβάσεις στην Κοινοπραξία του Φράγματος Ευήνου και στο ΥΠΕΧΩΔΕ (τμήμα Ναυπάκτου), για να παραχωρηθούν στο

μα Ναυπάκτου) για όλες τις παρεμβάσεις και την τεχνική εταιρεία ΑΕΓΕΚ ιδιοκτήτρια των δωρηθέντων οικόκων. Μακάρι να μπορούσαμε να πούμε τα ίδια και για

την εταιρεία που ήδη εκμεταλλεύεται δυο εκατομμύρια (2.000.000) κυβικά νερού το εικοσπετράωρο.

• Ένας φωτεινός σταυρός -επιλογή, όπως λένε, του Αχιλλέα- μαρτυρεί την ανακάλυψη του Αι-Νικόλα, κοντά στην Ευηνολίμνη. Ας προστατεύει πάντα αυτούς που βοηθήσαν, με κάθε τρόπο, στην ανακάλυψή του. Εκεί εμείς, στις 9 του Γενάρη θα ριξουμε το Σταυρό και θα αγιάσουμε τα νερά. Τα νερά που πίνουν οι Αθηναίοι, και όχι μόνο. Ο παπα-Νίκος θα τα ευλογήσει και ο Σταυρός θα τα αγιάσει. Στους άλλους: Υγεία.

• Έγινε ένα όμορφο στέγαστρο, με τη φροντίδα του Δήμου. Αίτημα ετών που πραγματοποιήθηκε τώρα και που θα προστατεύει τους αναμένοντες το λεωφορείο από τ' αγριοκαίρια. Το στέγαστρο στήθηκε στη διασταύρωση προς Κλεπά και προς κορυφή του φράγματος, κοντά στο εργοτάξιο Τσακατάνη.

Οι ευχές μου για τις γιορτές και τον καινούριο χρόνο είναι οι πλέον Εγκάρδιες. Υγεία και προκοπή σε όλους σας. Κουράγιο και δουλειά σε μας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΤΟΥ 1940 ΑΠΟ ΤΟ Π.Κ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών (Π.Κ.Ρ.), πραγματοποίησε στις 24.10.2002, εκδήλωση για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιελάμβανε:

— Επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφανιών στο Μνημείο του Τσολιά, που βρίσκεται στο προσάυλιο του Μεγάρου.

— Σύντομο χαιρετισμό του Προέδρου του Π.Κ.Ρ. κ. Βασ. Κόζινου επιτ. Προέδρου Α.Κ.Ε. Πάγου, ο οποίος αναφέρθηκε στο τι είπαν οι μεγάλοι της γης, για την Πολεμική Ανδρεία των Ελλήνων του '40.

— Ομιλία του Καθηγητή της Φιλοσοφίας Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γρηγόρη Κωσταρά με θέμα:

«Με την ψυχή και την Λόγην για την έφοδο του ύψους». Ο ομιλητής αναδιέφερε διεθνοδικά, βαθυστόχαστα και λίαν προσφύς τα γεγονότα του έπους του 1940 και ύψωσε λιθανωτό στους ήρωές του και ανείσβατο την κλίμακα των πατριωτικών

συναισθημάτων του πυκνού αέρος. Στη συνέχεια επέκρινε δομημένα σχολικά βιβλία (ανέφερε συγκεκριμένες σελίδες), που διαστρεβλώνουν την Ελληνική πραγματική Ιστορία και διερωτήθηκε τι θα ήταν η Ελλάδα σήμερα χωρίς εκείνους τους ανθρώπους του '40.

Αθρόα και πολυπληθής προσέλευση Ρουμελιωτών, αρκετοί όρθιοι, πολιτικοί, ιερωμένοι, Πανεπιστημιακοί, Δικαστικοί, Στρατιωτικοί, Τραπεζίτες, Νομικοί, Εκπαιδευτικοί, Δημοσιογράφοι.

Μεταξύ αυτών παραβρέθηκαν ο τ. Πρωθυπουργός κ. Ι. Γαβρ. ο τ. Υπουργός κ. Α. Εισαγγελέας Α. Π. κ. Αλ. Φλώρος, πρώην Υπουργοί και Βουλευτές κ.κ. Α. Χαρχάς, Τσιμπλάκος, Ν. Γελεσιτάκης, Γ. Αλογοσκούφης, Π. Δελιμήτρος, ο Καθηγητής Ιατρικής κ. Π. Τούτουζας, ο Α/Εισαγγελέας Εφετών κ. Γ. Μασουλής, οι κ.κ. Η. Ασημακόπουλος, Χ. Κουβέλης, Ν. Μπαζιώνης, Μούρτζος, Τζιμας κ.ά. Ν. Μ.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΕΧΩΡΙΤΕΣ

Ο Σύλλογος βοηθά το χωριό, διατηρεί τη σύμφιση των σχέσεων των απανταχού συγχωριανών, τρέχει στους ασθενείς, παρευρίσκεται σε ευχάριστες και δυσάρεστες περιπτώσεις των συγχωριανών και καλλιεργεί την αγάπη των Νεχωριτών.

Εάν πιστεύεις και συ στα ανωτέρω, γράψου μέλος του Συλλόγου σου, για ηθική και υλική συμπαράσταση. Ο Σύλλογος είναι πάντα κοντά στους Νεχωρίτες, ως έρθουν και αυτοί κοντά του.

Προφητείες του Αγίου Κοσμά (Πατροκοσμά)

(Συνέχεια από τη σελίδα 2)

Αυστρία και ύστερα η Τουρκία.

Πράγματι η αφορμή του Α' παγκοσμίου πολέμου (1914-18) δόθηκε στη Δαλματία στο Σράγεβο, όπου δολοφονήθηκε ο διάδοχος της ΑυστροΟυγγαρίας αρχιδούκας Φραγκίσκος Φερδινάνδος και η σύζυγός του στις 28 Ιουλίου 1914.

Για το αυτοκίνητο και το τραίνο:

“Θα δείτε στον κόμμο αμάξι, χωρίς άλογα να τρέχει γρηγορότερα από το λαγό”. Για τους δορυφόρους: “Θα έρθει καιρός που θα φέρει γύρες ο διάβολος με το κολοκύθι του”.

Για τις τηλεπικοινωνίες είπε: “Θαρθή καιρός που θα ζωστεί ο τόπος με μια κλωστή” και

“Θαρθή καιρός που οι άνθρωποι θα ομιλούν από ένα μακρινό μέρος σε άλλο, σαν σε πλανιτά δωματία, π.χ. από την Πόλη στη Ρωσία”.

Για το περιβάλλον: “Οι άνθρωποι θα μείνουν πτωχοί, γιατί δεν θαχουν αγάπη στα δέντρα” και “Μη χαλάτε τα δάση. Αυτά θα σας κρύψουν, θα σας σώσουν. Μην τα χαλάτε, γιατί ο τόπος σας θα γίνει γκρεμίσματα. Αυτό το πλάι θα γίνει μεγάλο γκρεμίσμα”. Το μέρος εκείνο έγινε μεγάλο γκρεμίσμα. Αγάπη για τα δέντρα και τα δάση και φροντίδα για το περιβάλλον ζητούσε ο Άγιος, γιατί προέβλεπε αυτά που συμβαίνουν σήμερα με το περιβάλλον.

“Το παιδί αυτό θα προκόψει, θα κυβερνήσει την Ελλάδα και θα δοξασθή”.

Την είπε για το βρέφος όταν το ευλόγησε, που ήταν ο Ιωάννης Κωλέτης, μεγάλος πολιτικός στα χρόνια της επανάστασης και ο οποίος έγινε πρωθυπουργός το 1844.

Άλλη μια προφητεία για πρόσωπο, για τον Αλή-πασά:

“Θα γίνεις μεγάλος άνθρωπος, θα κυριεύσεις όλη την Αρβανιτία, θα υποτάξεις την Πρέβεζα, την Πάργα, το Σούλι, το Δελβίνο, το Γαρδικί και αυτό το τάχτι του Κουρτ-Πασά. Θα αφήσεις μεγάλο όνομα στην οικογένήν. Και στην Πόλη θα πας, να με κόκκινα γένεια. Αυτή είναι η θέληση της Θεάς Προνοίας. Ενθουμάς όμως εις όλην την διάρκειαν της εξουσίας σου να αγαπάς και να υπερασπι-

ζεις τους χριστιανούς, αν θέλεις να μείνι η εξουσία εις τους διαδόχους σου”.

Αυτά τα είπε πριν τη θριαμβευτική άνοδο του Αλή-πασά. Επαληθεύτηκαν όλα και κυρίως το ότι θα πάει στην Πόλη (Κωνσταντινούπολη) με κόκκινα γένεια, και εννοούσε τα αίματα στα γένεια, όταν του κόψανε το κεφάλι και το πήγαν στο Σουλτάνο.

Θαυμάσια προφήτευσε για το αεροπλάνο και τους βομβαρδιζομένους. Είπε:

“Θα ήγίτε να πετάνε άνθρωποι στον ουρανό σαν μαυροπούλια και να ρίχνουν φωτιά στον κόσμο. Όσοι θα ζουν τότε θα τρέξουν στα μνήματα και θα φονάζουν. Εβγάτε σεις οι πεθαμένοι να μπουέμε εμείς οι ζωντανοί”.

Αλλά και για τους φόρους προέειπε:

“Θα σας επιβάλουν μεγάλο και δυσβάστακτο φόρο, αλλά δεν θα προφτίσουν” και “Θα βάλουν φόρο στις κόρες και στα παράθυρα”. Τα πάντα σήμερα δεν φορολογούνται;

Τέλος μια ακόμα προφητεία: “Όταν θα πέσει ο κλώνος (κλωνάρι) που είναι στημένος ο Σταυρός, θα γίνει μεγάλο κακό, που θα έλθει από το μέρος όπου θα δείξει ο κλώνος. Και όταν θα πέσει το δένδρο θα γίνει ένα μεγαλύτερο κακόν”.

Το είπε στο χωριό Τσιράκι (σήμερα Αγ. Κοσμάς) Γρεβενών. Το 1940 έπεσε το κλωνάρι και ο Σταυρός προς το μέρος της Αλβανίας, απ' όπου ξεκίνησε ο πόλεμος.

Το 1947 έπεσε ολόκληρο το δέντρο και η περιοχή καταστράφηκε κατά τον εμφύλιο πόλεμο.

Οι παραπάνω προφητείες του Αγίου είναι μερικές από αυτές που έχουν συμβεί.

Υπάρχουν πολλές που δεν έχουν ακόμα συμβεί ή εξηγηθεί. Για τις προφητείες του Αγίου Κοσμά έχω παρακολουθήσει ομιλίες και έχω διαβάσει βιβλία με διάφορες ερμηνείες. Νομίζω οι περισσότερες ομιλούν ξεκάθαρα.

Τα κείμενα των προφητειών του παραπάνω σημειώματος τα πήρα από το εφέρετο βιβλίο ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ της Ευθυμίας Μοναχής, Ηγουμένης Ι. Μ. Αγ. Κοσμά του Αιτωλού Μεγαδένδρου Θέρμου. Π. ΒΛΑΧΟΣ